

vi prøver at kategorisere de forskellige lande, og så går vi i gang.

Formanden:

Så er det hr. Jann Sjursen. Sidste runde.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg mener, at det er vigtigt at holde fast i, at når vi giver ulandsbistand, så drejer det sig både om kvantitet og kvalitet. Det ene udelukker ikke det andet.

Og så vil jeg sige, at i forhold til det, Venstre har foreslået nu, nemlig at fastfryse ulandsbistanden på 1999-niveau, så betyder det jo altså rent faktisk, at der skal skæres nogle penge bort i forhold til det, det var forventningen, vi kunne yde i de kommende år. Og de besparelser, som det jo så reelt vil være, skal findes.

Men det, jeg gerne vil have svar på, uanset om der skal noget handelsskolegymnastik ind i det her, havde jeg nær sagt, er: Hvor længe gælder fastfrysningen af ulandsbistanden fra Venstres side? Er det frem til 2010, at man skal have fastfrosset ulandsbistanden på 1999-niveau, eller hvad?

Det synes jeg faktisk også er ret afgørende, hvis Venstre, og det håber jeg ikke, får magt, som de har agt, til at gennemføre de omorganiseringer, som hr. Jens Hald Madsen her lægger vægt på skal gennemføres. Men så er det dog ikke ligegyldigt, hvor længe den fastfrysning gælder. Det synes jeg Venstre skylder et svar på.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er klart, at vi jo ikke kan undgå i de her debatter at gentage os selv en gang imellem, men jeg synes alligevel, at det er vigtigt at understrege, at værdien af Danmarks hjælp, 1 pct. af bruttonationalproduktet, selvfølgelig ikke er det store beløb. Det redder ikke verden. Det ved vi godt.

Men signalværdien er faktisk mere værd end de penge, vi har givet gennem årene, det, at vi har ligget i front og markeret den linje i en tid, hvor det måske er vigtigere end nogen sinde. Ville det her så ikke være det mest vanvittige signal at sende?

Jeg er faktisk af den opfattelse, at vi skulle op på 1½ eller 2 pct., hvis de andre bare ville komme med. Der er ingen mening i, at vi lader det stige ud over 1 pct. Det er jeg enig i. Men det, at vi ligger i front, det, at vi signalerer, det, at vi vi-

ser viljen på det her felt, viser, at de sidste 99 pct. kan vi godt ordne indbyrdes rent fordelingsmæssigt. Det tror jeg er det vigtigste i denne her sag.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Først vil jeg gerne sige til hr. Jens Hald Madsen: Lad os endelig få alle de konstruktive gode forslag fra Venstre om, hvordan vi kan forbedre vores bistand. Det synes jeg er afgørende, det er vigtigt. Vi skal hele tiden være de bedste. Det skal være den højeste kvalitet af bistand. Det synes jeg vi skal give hinanden håndtryk på. Det vil vi gøre.

Men jeg vil også gerne have, at hr. Jens Hald Madsen er ærlig. Det princip plejer hr. Jens Hald Madsen at bekende sig til fra denne her talerstol indimellem.

Jeg kan huske, at Venstres folketingsgruppe på et sommergruppemøde for nylig, eller det er et godt stykke tid siden, foreslog at skære, var det ikke 1½ mia. kr., i bistanden og give dem til det danske sundhedsvæsen. Vil hr. Jens Hald Madsen ikke bekræfte, at det var det forslag, man havde? Og vær nu helt ærlig, lige så ærlig som Det Konservative Folkeparti er i deres skattepolitiske oplæg, når de siger, at de vil spare 25 pct. af bistanden og give skattelettelser til danskerne. Hvorfor ikke være ærlig og sige, at det, det handler om, er, at man vil skære ned i bistanden og give nogle flere penge f.eks. til sundhedsvæsenet, som Venstre har foreslået? Jeg synes, at man virkelig savner den ærlighed.

Så kan vi diskutere signalværdien. Vi kan diskutere, hvordan vi kan gøre bistanden bedre. Men her er der vel en afgørende skillelinje mellem, hvad Venstre står for, og hvad et flertal i det danske Folketing heldigvis står for.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Først til Kristeligt Folkeparti, som spørger: Hvor længe gælder fastfrysningen? Udgangspunktet for, at vi vil lave den her fastfrysning, er, at vi skal gennemføre nogle reformer. Og hvis jeg skulle forudse, hvor lang tid det vil tage at få ryddet op i udviklingsbistandsområdet, vil det være meget vanskeligt. Der er jo nok at rydde op i. Derfor kan jeg desværre ikke sige det til Kristeligt Folkeparti. Jeg ville gerne, men det kan jeg ikke.

CD og også Socialdemokratiet nævner det der med signalværdien. I 1998 var der de fem øver-